

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยเจ็ดสิบ

ป้อมปราการแห่งจิตวิญญาณ:

การเข้าใจการประทับบนพระที่นั่งของพระเจ้าและการเปลี่ยนแปลงในบริบทเชิงพยากรณ์

Jeff Pippenger

2024-03-31

กุญแจสำคัญในการระบุว่ารัสเซียเป็นอำนาจที่ริเริ่มสงครามยูเครนในปี 2014 คือ "ป้อมปราการ" ซึ่งเป็นศิระหรือราชธานีของอาณาจักร พระวิหารฝ่ายมนุษย์ประกอบด้วยศิระและกาย ศิระคือธรรมชาติฝ่ายสูง และกายคือธรรมชาติฝ่ายต่ำ "เจ็ดกาลเวลา" ที่สิ้นสุดลงในปี 1844 นั้น จึงจะต้องถูกรวมเข้ากับกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นศิระของยูดาห์ ในพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มนั้น มีพระที่นั่งของกษัตริย์ผู้ซึ่งเป็นศิระของกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นศิระของยูดาห์ตั้งอยู่ การรวมกันของพระลักษณะพระเจ้ากับความเป็มนุษย์ ซึ่งเป็นภาพแทนของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ได้รับการพรรณนาว่าเป็นการได้รับ "พระทัยของพระคริสต์" จิตใจเป็นธรรมชาติฝ่ายสูง และเพราะฉะนั้นจึงเป็น "ศิระ" ด้วย

เมื่อบรรดาผู้ติดตามดาเนียลเป็นตัวแทนเห็นนิมิตเชิงเหตุแห่งเทศกษัตริย์ซึ่งทำให้เขาทั้งหลายเปลี่ยนไปเป็นพระนายของพระคริสต์ พวกเขาได้รับพระทัยของพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นอาดัมองค์ที่สอง และทรงเป็นฝ่ายวิญญาณ ณ จุดนั้น จิตใจฝ่ายเนื้อหนังตามตัวอักษรของพวกเขา

ซึ่งพวกเขาได้รับสืบทอดมาจากอาดัมคนแรกภายหลังที่เขาล้มลงและกลับลำดับแห่งการทรงสร้างของตน

ก็ถูกตรึงกางเขน จิตใจฝ่ายเนื้อหนังซึ่งทำสงครามต่อต้านธรรมชาติของพระเจ้า

อันพวกเขาได้รับมาโดยปราศจากการเลือกของตนเองตั้งแต่กำเนิด ถูกแทนที่ด้วยพระทัยของพระคริสต์

ซึ่งพวกเขาได้รับโดยการเลือกของตนเอง และซึ่งเชื่อฟังธรรมชาติของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบ

แล้วจิตใจใหม่ของพวกเขากับพระทัยของพระคริสต์ก็เป็นจิตใจเดียวกัน

และทั้งสองสถิตร่วมกันบนพระที่นั่งในสวรรค์สถาน

ภายในพระวิหารมีสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเป็นที่ตั้งของพระที่นั่งของพระเจ้า และมนุษย์ทั้งหลาย

ผู้ซึ่งถูกทรงสร้างขึ้นตามพระนายของพระเจ้า ก็มีสถานที่เฉพาะภายในพระวิหาร

ซึ่งถูกกำหนดไว้สำหรับการประทับอยู่ของพระเจ้า

สถานที่นั้นมิได้อยู่ในธรรมชาติฝ่ายต่ำของพวกเขา ซึ่งมีอาณาจักรฝ่ายเนื้อเป็นภาพแทน

หากแต่อยู่ในสถานที่ซึ่งมีอาณาจักรฝ่ายใต้เป็นภาพแทน

อันเป็นที่ซึ่งพระเจ้าทรงเลือกจะวางพระนามของพระองค์ไว้ ซึ่งก็คือพระลักษณะของพระองค์

สถานที่นั้นอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม แต่ในฐานะเมืองหลวงของยูดาห์ กรุงเยรูซาเล็มเป็นศิระ

ทว่าศิระของเมืองหลวงนั้นคือกษัตริย์ และกรุงเยรูซาเล็มได้รับเลือกให้เป็นเมืองหลวง

ทั้งยังได้รับเลือกให้เป็นสถานที่ซึ่งพระเจ้าจะทรงตั้งพระวิหารของพระองค์ด้วย แล้วภายในพระวิหารของพระองค์

พระองค์ได้ทรงตั้งพระที่นั่งของพระองค์ไว้ อาณาจักรฝ่ายใต้เป็นภาพแทนของธรรมชาติฝ่ายสูงของมนุษย์

แต่ก็ยังมีห้องพระที่นั่งพิเศษสำหรับกษัตริย์อีกด้วย ซีสเตอร์ไวท์เรียกสถานที่นั้นว่า "ป้อมปราการ"

ของจิตวิญญาณ ป้อมปราการ ตามคำนิยามแล้ว คือป้อมค่ายอันมั่นคง

"จะต้องมอบหัวใจแด่พระเจ้า

มิฉะนั้นแล้วความจริงของพระเจ้าจะไม่อาจมีอำนาจชำระชีวิตและอุปนิสัยให้บริสุทธิ์ได้

แต่เป็นความจริงอันน่าเศร้าที่หลายคนผู้ซึ่งอ้างพระนามของพระคริสต์นั้น

ไม่เคยถวายใจของตนแด่พระองค์ด้วยความเรียบง่ายจริงใจเลย

พวกเขาไม่เคยประสบกับความสำนึกผิดอันเกิดจากการยอมจำนนทั้งหมดต่อข้อเรียกร้องของคริสต์ศาสนา

และผลก็คือ ฤทธิ์อำนาจแห่งการเปลี่ยนแปลงของความจริงจึงไม่ปรากฏอยู่ในชีวิตของพวกเขา อิทธิพลอันลึกซึ้งและอ่อนโยนของความรักของพระคริสต์ก็มีได้สำแดงออกในชีวิตและอุปนิสัย แต่หากบรรดาผู้เลี้ยงดูภายใต้พระองค์ได้ถูกตรึงไว้กับพระคริสต์ และดำเนินชีวิตถวายแด่พระเจ้าเพื่อร่วมมือกับองค์ผู้เลี้ยงสูงสุดของฝูงแกะแล้ว งานแห่งการเลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้าจะสำเร็จได้มากเพียงใด! พระคริสต์ทรงเรียกมนุษย์ให้ทำงานดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำ มีความจำเป็นที่จะต้องมีความซื่อสัตย์ที่ลึกซึ้งกว่าหนักแน่นกว่า และเร้าใจยิ่งกว่า ถึงฤทธิ์อำนาจของความจริงดังที่เห็นได้ในความเป็นพระเจ้าในทางปฏิบัติของผู้ที่อ้างว่าตนเชื่อความจริงนั้น ความรักของพระเจ้าช่วยให้รอดในจิตวิญญาณจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน ในวิธีที่ผู้ร่วมงานทำงานเพื่อจิตวิญญาณของผู้ที่กำลังพินาศ เมื่อความจริงเข้ายึดครองป้อมปราการแห่งจิตวิญญาณ พระคริสต์ก็ทรงครองราชย์อยู่ในดวงใจ และเมื่อนั้นผู้เป็นเครื่องมือมนุษย์จึงจะกล่าวได้ว่า 'ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว; แต่ข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่; ถึงกระนั้นก็ไม่ใช่ข้าพเจ้าเอง, แต่พระคริสต์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ในข้าพเจ้า; และชีวิตซึ่งบัดนี้ข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในเนื้อหนังนั้น ข้าพเจ้าดำเนินอยู่ด้วยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงมอบพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า'" Review and Herald, October 9, 1894.

"ป้อมปราการแห่งจิตวิญญาณ" คือสถานที่ซึ่ง "พระคริสต์ประทับบนพระที่นั่ง" การที่พระคริสต์ทรงได้รับการสถาปนาบนพระที่นั่งนั้นสำเร็จขึ้นเมื่อเนื้อหนังถูกตรึงกางเขน และเนื้อหนังตามคำนิยามของเปาโลก็คือธรรมชาติชั้นต่ำ และมันคืออาณาจักรฝ่ายเหนือ นี่คือเหตุที่คำพยากรณ์ของอาณาจักรฝ่ายเหนือดำเนินไปถึงเพียงปี 1798 เท่านั้น ธรรมชาติชั้นต่ำไม่อาจรวมเข้ากับพระลักษณะแห่งพระเจ้าได้ มันจำต้องถูกเปลี่ยนในชั่วพริบตาเดียวในการเสด็จมาครั้งที่สอง อาณาจักรฝ่ายใต้ ซึ่งมี "ศิระ" อันได้แก่กรุงเยรูซาเล็ม และมี "ศิระ" อันได้แก่สถานนมัสการนั้น ดำเนินไปถึงปี 1844 เพราะมันเป็นตัวแทนของธรรมชาติชั้นสูงที่สามารถเลือกจะตรึงเนื้อหนังไว้ และด้วยความเชื่อเข้าสู่ป้อมปราการแห่งอภิสุทธิสถาน และได้นั่งบนพระที่นั่งร่วมกับพระคริสต์ สถานที่ซึ่งการเชื่อมประสานนั้น และการสถาปนาบนพระที่นั่งนั้นเกิดขึ้น ก็คือในป้อมปราการแห่งพระวิหารฝ่ายมนุษย์ ข้อสิบของบทที่สิบเอ็ดกำหนดนิยามศิระว่าเป็นป้อมปราการ แต่ความจริงนั้นจะได้รับการสถาปนาขึ้นก็ด้วยพยานแห่งอิสยาห์เท่านั้น ซึ่งเรียกร้องให้ความจริงเกี่ยวกับป้อมปราการ (ป้อมค่าย) นั้น เป็นที่เข้าใจทั้งในการประยุกต์ใช้ภายนอกและภายใน.

พระวาระของพระเจ้าจะต้องเป็นอาหารฝ่ายจิตวิญญาณของเรา "เราเป็นอาหารแห่งชีวิต" พระคริสต์ตรัสว่า "ผู้ที่มาหาเรา จะไม่หิวอีกเลย และผู้ที่เชื่อในเรา จะไม่กระหายอีกเลย" โลกกำลังพินาศเพราะขาดแคลนความจริงอันบริสุทธิ์ ปราศจากการเจือปน พระคริสต์ทรงเป็นความจริง พระวาระของพระองค์คือความจริง และมีความหมายลึกซึ้งยิ่งกว่าที่ปรากฏบนผิวหน้า และมีคุณค่าเกินกว่าลักษณะอันเรียบง่ายไม่โอ้อวดที่เห็นภายนอก จิตใจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระตุ้นให้มีชีวิตจะ discern คุณค่าของถ้อยคำเหล่านี้ เมื่อดวงตาของเราได้รับการเจิมด้วยยาหยอดตาอันศักดิ์สิทธิ์แล้ว เราจะสามารถมองเห็นอัญมณีล้ำค่าแห่งความจริงได้ แม้อัญมณีเหล่านั้นอาจถูกฝังอยู่ใต้พื้นผิวก็ตาม

"ความจริงนั้นละเอียดอ่อน ประณีต และสูงส่ง เมื่อมันหล่อหลอมอุปนิสัย จิตวิญญาณก็เติบโตขึ้นภายใต้อิทธิพลแห่งเจ้านั้น ทุก ๆ วัน ความจริงจะต้องได้รับเข้าสู่ใจ ดังนั้นเราจึงรับประทานพระวาระของพระคริสต์ ซึ่งพระองค์ทรงประกาศว่าเป็นวิญญาณและเป็นชีวิต การยอมรับความจริงจะทำให้ทุกผู้ที่รับไว้เป็นบุตรของพระเจ้า เป็นทายาทแห่งสวรรค์

ความจริงที่ได้รับการทะนุถนอมไว้ในใจมิใช่อักษรที่เขียนและไว้ชีวิต แต่เป็นฤทธาภาพที่มีชีวิต”

“ความจริงเป็นสิ่งศกดิ์สิทธิ์ เป็นของพระเจ้า

ความจริงเข้มแข็งและทรงอำนาจยิ่งกว่าสิ่งใดทั้งหมดในการหล่อหลอมอุปนิสัยให้เป็นตามแบบพระคริสต์
ในความจริงนั้นมีความชื่นชมยินดีอย่างเต็มเปี่ยม เมื่อความจริงนั้นได้รับการทะนุถนอมไว้ในจิตใจ

ความรักของพระคริสต์ย่อมได้รับการเลือกเหนือกว่าความรักต่อมนุษย์คนใด นี่คือการศรัทธา

นี่คือความรักของพระเจ้าในจิตวิญญาณ ด้วยเหตุนี้ ความจริงอันบริสุทธิ์ ปราศจากสิ่งเจือปน

จึงเข้าครอบครองป้อมปราการแห่งความเป็นตัวตน ถ้อยคำเหล่านี้ก็สำเร็จเป็นจริงว่า ‘เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้า
และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ภายในเจ้า’

มีความสูงส่งอยู่ในชีวิตของผู้ที่ดำเนินชีวิตและทำงานภายใต้อิทธิพลแห่งความจริงซึ่งให้ชีวิต” Review
and Herald, February 14, 1899.

นิมิตแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์นั้นในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด เริ่มต้นขึ้นเมื่อข้อที่สอง

และประธานาธิบดีคนที่หกและผู้บังคับที่สุด สอดคล้องกับศีรษะ ซึ่งคือรัสเซียในข้อที่สิบเอ็ดถึงข้อที่สิบห้า

ในประวัติศาสตร์นั้น ประธานาธิบดีคนที่หกจะกลายเป็นคนที่แปดซึ่งมาจากเจ็ดคนนั้น

และเขาจะครอบครองเมื่อคริสต์จักรกับรัฐในสหรัฐอเมริกาารวมกัน

และทำการล่วงประเวณีอันไม่บริสุทธิ์ของตนให้สมบูรณ์ในข้อที่สิบหก ณ กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงนั้น

ธงสัญญาณซึ่งจะถูกยกขึ้นในเวลานั้น จะประสบความผิดหวังและสิ้นชีวิตอยู่ชั่วระยะเวลาสามวันครึ่ง

ซึ่งในดาเนียลบทที่สิบ เท่ากับยี่สิบเอ็ดวัน เมื่อสิ้นสุดยี่สิบเอ็ดวันแห่งการไว้ทุกข์ของดาเนียล

ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของสามวันครึ่งแห่งความตายบนถนนของพยานทั้งสอง

ผู้ซึ่งคือคนเหล่านั้นในหุบเขาของเอเสเคียล

ผู้ซึ่งเป็นกระดูกแห่งที่ตายแล้ว—มีข่าวสารเชิงพยากรณ์ซึ่งนำคนตายกลับคืนสู่ชีวิต

กระบวนการนั้นในดาเนียลบทที่สิบ ถูกถ่ายทอดไว้เป็นสามขั้นตอน

และในวันที่ยี่สิบสี่แห่งเดือนแรก ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำฮิดเดเคลนั้น

ข้าพเจ้าได้เฝยหน้าขึ้นมอง และดูเถิด มีชายผู้หนึ่งนั่งหมผ้าปานเอวคาดด้วยทองเนื้อดีแห่งอุฟา

สกายของท่านก็เหมือนแก้วเบริล พระพักตร์ของท่านดั่งแลบแห่งฟ้าแลบ ดวงตาของท่านเหมือนคอบเพลิง

แขนและเท้าของท่านมีสีดุจทองสัมฤทธิ์ขัดเงา และเสียงถ้อยคำของท่านก็เหมือนเสียงของชนหมู่มาก

และข้าพเจ้า คือดาเนียล ผู้เดียวเท่านั้นที่ได้เห็นนิมิตนั้น

เพราะคนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้าไม่ได้เห็นนิมิตนั้น แต่ความหวาดหวั่นอย่างยิ่งตกอยู่เหนือเขา

จนเขาพากันหนีไปซ่อนตัวเสีย เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพัง และได้เห็นนิมิตอันยิ่งใหญ่นี้

และไม่มีกำลังเหลืออยู่ในตัวข้าพเจ้าเลย เพราะความงามของข้าพเจ้าก็กลับกลายเป็นความทรุดโทรม

และข้าพเจ้าไม่มีกำลังเหลืออยู่เลย ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ยังได้ยินเสียงถ้อยคำของท่าน

และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงถ้อยคำของท่านแล้ว ข้าพเจ้าก็กลับสนิหขบหน้าลง

และใบหน้าของข้าพเจ้าคว่ำลงถึงพื้น และดูเถิด มีมือแตะต้องข้าพเจ้า

ทำให้ข้าพเจ้าชันตัวขึ้นอยู่บนเข่าและบนฝ่ามือของข้าพเจ้า และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า โอ ดาเนียล

ชายผู้เป็นที่รักยิ่ง จงเข้าใจถ้อยคำที่เรากล่าวแก่เจ้า และจงยืนขึ้นตรงเถิด

เพราะบัดนี้เราได้ถูกใช้มายังเจ้าแล้ว และเมื่อท่านกล่าวถ้อยคำนี้แก่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าก็ยืนขึ้นด้วยอาการตัวสั่น แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย

เพราะตั้งแต่วันแรกที่เราได้ตั้งใจจะเข้าใจ และถ่อมตัวลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าของเรา

ถ้อยคำของเจ้าก็ได้ถูกรับฟังแล้ว และเราได้มาเพราะถ้อยคำของเจ้า

แต่เจ้าแห่งราชอาณาจักรเปอร์เซียได้ขัดขวางเราอยู่ยี่สิบเอ็ดวัน และดูเถิด มีคาเอล

คนหนึ่งในบรรดาเจ้าองค์สำคัญทั้งหลาย ได้มาช่วยเรา

และเราก็ยังคงอยู่ที่นั่นกับกษัตริย์ทั้งหลายแห่งเปอร์เซีย

บัดนี้เราได้มาเพื่อจะให้เจ้าเข้าใจสิ่งที่จะบังเกิดแก่ชนชาติของเจ้าในกาลภายหลัง
เพราะนิมิตนั้นยังเป็นเรื่องของวันเวลาอีกมาก ดาเนียล 10:4-14

ดาเนียลอยู่ในช่วงปลายของการคร่ำครวญยี่สิบเอ็ดวัน
เมื่อเขาเห็นนิมิตแห่งพระคริสต์และได้ยินพระวาทะของพระคริสต์ นิมิตแห่งพระวาทะของพระเจ้า
ทั้งที่ทรงสำแดงให้เห็นและที่ทรงตรัสออกมา ก่อให้เกิดการแยกออกเป็นคนสองจำพวก
และดาเนียลก็นอนเหมือนคนตายอยู่ที่ถนน เพราะเขาอยู่ "ในภาวะหลับลึก"

พระองค์ตรัสตั้งนี้แล้ว หลังจากนั้นจึงตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า "ลาซารัสสหายของเราหลับอยู่
แต่เราจะไปปลุกเขาให้ตื่นจากหลับนั้น" เหล่าสาวกของพระองค์จึงทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า ถ้าเขาหลับอยู่
เขาก็คงจะหายดี" แต่พระเยซูตรัสถึงความตายของเขา
ส่วนเขาทั้งหลายเข้าใจว่าพระองค์ตรัสถึงการพักผ่อนในการนอนหลับ
แล้วพระเยซูจึงตรัสแก่เขาอย่างชัดเจนว่า "ลาซารัสตายแล้ว" ยอห์น 11:11-14

แล้วดาเนียลก็ถูกกาเบรียลและต้องเป็นครั้งแรก

ผู้ซึ่งแจ้งแก่เขาถึงการต่อสู้ทางการเมืองที่ได้ดำเนินอยู่ในขณะที่ดาเนียลสิ้นชีวิตไปแล้ว (หลับ)
และบัดนี้เขากำลังจะให้คำอธิบายนิมิตซึ่งเพิ่งได้เปลี่ยนดาเนียลให้เป็นตามพระฉายาของพระคริสต์
ต่อจากนั้นเขาจะถูกและต้องเป็นครั้งที่สอง โดยพระคริสต์เอง

และเมื่อท่านกล่าวถ้อยคำเช่นนั้นแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ก้มหน้าลงถึงพื้นดินและพูดไม่ออก และดูเกิด
มีผู้หนึ่งซึ่งมีลักษณะคล้ายบุตรแห่งมนุษย์มาและริมฝีปากของข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าจึงอ้าปากพูด
และกล่าวแก่ผู้ที่ยืนอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้าว่า โอ นายของข้าพเจ้า เพราะนิมิตนั้น
ความทุกข์ระทมของข้าพเจ้าได้กลับมาสู่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่มีกำลังเหลืออยู่เลย
เพราะผู้รับใช้ของนายของข้าพเจ้าผู้นี้จะสนทนากับนายของข้าพเจ้าผู้นี้ได้อย่างไร เพราะสำหรับข้าพเจ้า
ในทันใดนั้นก็ไม่มีความเหลืออยู่ในตัวข้าพเจ้าเลย ทั้งไม่มีลมหายใจเหลืออยู่ในข้าพเจ้าด้วย ดาเนียล
10:15-17

เรื่องนี้ขนานกันกับคำพยากรณ์แรกของเอเสเคียลในบทที่สามสิบเจ็ด

เพราะว่าในคำพยากรณ์ทั้งสองซึ่งเอเสเคียลได้รับบัญชาให้นำเสนอต่อกระดูกที่ตายในหุบเขานั้น

คำพยากรณ์แรกทำให้เกิดร่างกายขึ้น แต่ขณะนั้นยังไม่มียุติภัยใจอยู่ในร่าง

และยังไม่มีพลังกำลังของกองทัพอันเกรียงไกร

เป็นคำพยากรณ์ที่สองของเอเสเคียลที่ทำให้ร่างกายเหล่านั้นได้รับลมหายใจจากลมทั้งสี่

และยืนขึ้นเป็นกองทัพอันเกรียงไกร และเมื่อดาเนียลถูกและต้องเป็นครั้งที่สอง "กำลังก็ไม่เหลืออยู่ในข้าพเจ้า

และไม่มีลมหายใจเหลืออยู่ในข้าพเจ้าเลย" แล้วดาเนียลก็ถูกและต้องอีกครั้งหนึ่งเป็นครั้งที่สามโดยรวม

และเป็นครั้งที่สองโดยกาเบรียล

แล้วมีผู้หนึ่งซึ่งมีลักษณะประหนึ่งมนุษย์กลับมาและต้องข้าพเจ้าอีก และท่านได้เสริมกำลังแก่ข้าพเจ้า
และกล่าวว่า โอ มนุษย์ผู้เป็นที่รักยิ่ง อย่ากลัวเลย สันติสุขจงมีแก่ท่าน จงเข้มแข็งเกิด เออ จงเข้มแข็งเกิด
และเมื่อท่านได้กล่าวกับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็มีกำลังขึ้น และกล่าวว่า ขอเจ้านายของข้าพเจ้าจงกล่าวเกิด
เพราะท่านได้เสริมกำลังแก่ข้าพเจ้าแล้ว ดาเนียล 10:18, 19

การสัมผัสครั้งที่สามของดาเนียล คือคำพยากรณ์ครั้งที่สองของเอเสเคียล

ซึ่งทำให้ร่างกายทั้งหลายลุกขึ้นยืนบนเท้าของตนเป็นกองทัพใหญ่ยิ่ง

คำพยากรณ์ของท่านนั้นมิไปถึงชนชาติที่ตระหนักรู้ว่าตนเองตายแล้ว เพราะพวกเขาอยู่ในความโศกเศร้า

ดังที่ดาเนียลเป็นอยู่.

แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “จงพยากรณ์แก่ลม จงพยากรณ์เถิด บุตรแห่งมนุษย์ และจงกล่าวแก่ลมว่า พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ลมหายใจเอ๋ย จงมาจากลมทั้งสี่ และพัดเหนือผู้ถูกฆ่าเหล่านี้ เพื่อเขาทั้งหลายจะมีชีวิต” ข้าพเจ้าจึงพยากรณ์ตามที่พระองค์ทรงบัญชาแก่ข้าพเจ้า และลมหายใจก็เข้าไปในเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายก็มีชีวิต และยืนขึ้นบนเท้าของตน เป็นกองทัพใหญ่ยิ่งนัก แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านี้คือวงศวานอิสราเอลทั้งสิ้น ดูเถิด เขาทั้งหลายกล่าวว่า กระดูกของเราแห้งไปแล้ว และความหวังของเราก็สิ้นสูญ เราถูกตัดขาดแล้วตามสวนของเรา” เอเสเคียล 37:9-11

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้เอเสเคียลพยากรณ์ และพระองค์ตรัสบอกพวกเขาว่า คำพยากรณ์ของวงศวานอิสราเอลคือ พวกเขาตายแล้ว ปราศจากความหวัง และถูกตัดขาด พวกเขากำลังคร่ำครวญอยู่ ดังเช่นที่ดาเนียลเคยเป็น เพราะพวกเขาผิดหวังจากคำพยากรณ์วันที่ 18 กรกฎาคม 2020 ที่ไม่เป็นจริง และในสภาพเช่นนั้น เอเสเคียลจึงได้รับบัญชาให้พยากรณ์.

เหตุฉะนั้น จงพยากรณ์และกล่าวแก่พวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด โอ ประชากรของเราเอ๋ย เราจะเปิดหลุมศพของเจ้า และจะให้เจ้าขึ้นมาจากหลุมศพของเจ้า และจะนำเจ้าเข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล และเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ เมื่อเราได้เปิดหลุมศพของเจ้า โอ ประชากรของเราเอ๋ย และนำเจ้าขึ้นมาจากหลุมศพของเจ้า และเราจะบรรจุวิญญาณของเราไว้ในเจ้า แล้วเจ้าจะมีชีวิต และเราจะให้เจ้าตั้งมั่นอยู่ในแผ่นดินของเจ้าเอง แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์ที่ได้กล่าวสิ่งนั้นไว้ และได้กระทำให้สำเร็จแล้ว พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ เอเสเคียล 37:12-14

องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเป็นมีคาเอลอัครทูตสวรรค์ ทรงเปิดบรรดาอุโมงค์ศพของพวกเขา และพยานทั้งสองในวิหารนบที่ลิบเฮ็ด ซึ่งต่อมาถูกทำให้เป็นขึ้นมาอีกและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์และลุกขึ้นยืน ก็เป็นเช่นเดียวกับที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ประทานแก่บรรดาผู้ที่ลุกขึ้นยืนเมื่อพวกเขาถูกนำออกมาจากอุโมงค์ศพของตนในคำพยากรณ์ครั้งที่สองของเอเสเคียล.

และภายหลังสามวันครึ่ง พระวิญญาณแห่งชีวิตจากพระเจ้าได้เสด็จเข้าสู่เขาทั้งสอง และเขาทั้งสองยืนขึ้นบนเท้าของตน; และความหวาดกลัวยิ่งนักก็ครอบงำบรรดาผู้ที่เห็นเขา วิวรรณ์ 11:11

พยานทั้งสองนั้นถูกนำเสนอให้เป็นตัวแทนของโมเสสและเอลียาห์ และโมเสสก็ได้รับการเป็นขึ้นจากความตายด้วยพระสุรเสียงของอัครทูตสวรรค์เช่นกัน

แต่มีคาเอลอัครทูตสวรรค์ เมื่อโต้แย้งกับมารเกี่ยวกับศพของโมเสส ก็มีได้บังอาจกล่าวคำกล่าวโทษอย่างหมิ่นประมาทต่อมัน หากแต่กล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามปรามท่าน” ยูดา 1:9

มีคาเอล องค์เจ้าและอัครทูตสวรรค์ คือผู้ที่เสด็จมาช่วยกาเบรียลในพระธรรมดาเนียลบทที่สิบ และเป็นพระสุรเสียงของพระองค์ที่ทรงเรียกชายและหญิงให้เข้าสู่ชีวิต

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองจะเสด็จลงมาจากรสวรรค์ด้วยเสียงโห่ร้อง ด้วยเสียงของหัวหน้าทูตสวรรค์ และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่ตายในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน 1 เธสะโลนิกา 4:16

การแต่ต้องทั้งสามครั้งของดาเนียลเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนผ่านจากขบวนการเลาติเซียของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ไปสู่ขบวนการฟีลาเดลเฟียของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และในดาเนียลบทที่สิบ นิมิตที่ทำให้การเปลี่ยนผ่านจากภาพลักษณ์ของเลาติเซีย ไปสู่ภาพลักษณ์ของฟีลาเดลเฟียสำเร็จนั้น

ถูกนำเสนอโดยประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่แสดงไว้ในบทที่สิบเอ็ด
นิมิตนั้นเอเสเคียลได้นำเสนอว่าเป็นนิมิตเรื่องอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ในปี 2014
รัสเซียได้ริเริ่มสงครามตัวแทนครั้งที่สอง ในปี 2015
ประธานาธิบดีที่มั่งคั่งที่สุดได้เริ่มต้นความพยายามของเขาเพื่อจะเป็นประธานาธิบดีคนที่หก

ในปี 2020 ประธานาธิบดีผู้นั้น ซึ่งเป็นตัวแทนของเขาแห่งพรรครีพับลิกัน ถูกสังหารโดยสัตว์ร้ายอเทวนิยมที่
“ตื่นรู้” ซึ่งขึ้นมาจากเทวสิทธิ์ไร้ก้นบึ้ง และในปีเดียวกันนั้น
เขาแห่งโปรเตสแตนต์แบบเลาติเซียก็ถูกสังหารด้วยเช่นกัน ในปี 2023 เขาทั้งสองกลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง
โดยทั้งสองเริ่มต้นการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่กษัตริย์องค์ที่แปดซึ่งเป็นองค์หนึ่งในเจ็ด
องค์หนึ่งกำลังเปลี่ยนผ่านเข้าสู่รูปเคารพทางการเมืองของสัตว์ร้าย
เมื่อคริสตจักรและรัฐถูกนำมารวมกันในสหรัฐอเมริกา
และอีกเขาหนึ่งกำลังเปลี่ยนผ่านจากภาพลักษณ์ของเลาติเซียไปสู่ภาพลักษณ์ของพระคริสต์
ทั้งสองจะถูกยกขึ้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า ฝ่ายหนึ่งจะกลายเป็น
“อเล็กซานเดอร์มหาราช”
กษัตริย์เอกแห่งกษัตริย์ทั้งสิบผู้มอบอาณาจักรที่เจ็ดของตนแก่หญิงแพศยาแห่งกรุงโรม
และอีกฝ่ายหนึ่งจะถูกยกขึ้นเป็นองค์สำคัญ

นิมิตที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านทั้งสองประการนี้คือประวัติศาสตร์ที่คลี่คลายออกระหว่างวันที่ 11 กันยายน
ค.ศ. 2001 กับกฎหมายวันอาทิตย์ ข้อสิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด
ได้รับการระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจงภายในบริบทที่ว่า หากท่านไม่เชื่อ ท่านจะไม่ได้รับการสถาปนาไว้.

เราจะศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

“กฎเกณฑ์แห่งพระคัมภีร์จะต้องเป็นแนวทางของชีวิตประจำวัน
ไม่ทางเขนของพระคริสต์จะต้องเป็นหัวข้อสำคัญ อันเผยให้เห็นบทเรียนที่เราต้องเรียนรู้และนำไปปฏิบัติ
พระคริสต์จะต้องถูกนำเข้าสู่การศึกษาทั้งปวง เพื่อว่านักศึกษาทั้งหลายจะได้ดื่มซึมซับความรู้แห่งพระเจ้า
และจะได้เป็นตัวแทนของพระองค์ในด้านอุปนิสัย
ความเป็นเลิศของพระองค์จะต้องเป็นสิ่งที่เราศึกษาทั้งในกาลเวลาและในนิรันดร พระวจนะของพระเจ้า
ซึ่งพระคริสต์ได้ตรัสไว้ในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ เป็นอาหารจากสวรรค์;
แต่หลายสิ่งที่ถูกเรียกว่าวิทยาศาสตร์นั้นเป็นดุจอาหารที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น เป็นอาหารที่ปลอมปน;
มิใช่มาที่แท้จริง”

“ในพระวจนะของพระเจ้ามีพระปัญญาที่ปราศจากข้อกังขาและมีรู้สิ้นสุด—เป็นพระปัญญาซึ่งมิได้มีต้นกำเนิด
นิตจากจิตใจอันจำกัด แต่จากพระปัญญาอันไร้ขอบเขต
แต่สิ่งมากมายที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงไว้ในพระวจนะของพระองค์ยังคงมีดมนต่อมนุษย์
เพราะอัญมณีแห่งความจริงถูกฝังอยู่ใต้กองขยะแห่งภูมิปัญญาและประเพณีของมนุษย์
สำหรับคนจำนวนมาก ขุมทรัพย์แห่งพระวจนะยังคงถูกซ่อนไว้
เพราะพวกเขาไม่ได้แสวงหาด้วยความพากเพียรอย่างจริงจังจนเข้าใจหลักธรรมอันล้ำค่า
พระวจนะจะต้องได้รับการค้นคว้า
เพื่อชำระและเตรียมผู้รับพระวจนะนั้น ให้พร้อมที่จะเป็นสมาชิกแห่งราชวงศ์
เป็นบุตรทั้งหลายของพระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์”

“การศึกษาพระวจนะของพระเจ้าควรเข้ามาแทนที่การศึกษาหนังสือเหล่านั้นที่ได้้นำจิตใจเข้าสู่ลัทธิลึกลับแ
ละออกห่างจากความจริง หลักการอันทรงชีวิตของพระวจนะนั้น
เมื่อถักทอเข้าเป็นส่วนหนึ่งแห่งชีวิตของเราแล้ว
จะเป็นสิ่งป้องกันคุ้มครองเราในยามการทดลองและการล่อลวง

คำสั่งสอนจากสวรรค์ของพระวจนะนั้นเป็นหนทางเดียวสู่ความสำเร็จ
เมื่อการทดสอบมาถึงทุกดวงวิญญาณ จะมีการละทิ้งความเชื่อเกิดขึ้น บางคนจะปรากฏว่าเป็นผู้ทรยศ
ใจร้อน เย่อหยิ่ง และพึ่งตนเอง และจะหันเหไปจากความจริง ทำให้ความเชื่อต้องอับปาง เหตุใด?
เพราะเขาทั้งหลายมิได้ดำเนินชีวิต 'ด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า'
พวกเขามิได้ซูดให้ลึกและทำให้รากฐานของตนมั่นคง”

“เมื่อถ้อยคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าผ่านทางผู้สื่อสารที่ทรงเลือกสรรมาถึงพวกเขา
พวกเขาก็บ่นพึมพำและคิดว่าทางนั้นถูกทำให้คับแคบเกินไป ในบทที่หกของพระกิตติคุณยอห์น
เราอ่านพบถึงบางคนที่เคยถูกเข้าใจว่าเป็นสาวกของพระคริสต์
แต่เมื่อความจริงอันตรงไปตรงมาถูกนำเสนอแก่พวกเขา
พวกเขาก็ไม่พอใจและไม่ได้ดำเนินไปกับพระองค์อีกต่อไป ในทำนองเดียวกัน
นักศึกษาผิวเผินเหล่านี้ก็จะหันเหไปจากพระคริสต์ด้วยเช่นกัน” Testimonies, volume 6, 132.